

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-172/16-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Durović i Sanje Štefan članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa
*, protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, R. F. Mihanovića 8, koju zastupa predsjednik vijeća dr. sc. Dražen Lučić, radi inspekcijskog nadzora, na sjednici održanoj 23. ožujka 2017.

p r e s u d i o j e

I. Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-03/16-11/131, URBROJ: 376-10/KT-16-7 (IIP) od 26. rujna 2016.

II. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženice, u postupku po službenoj dužnosti, inspektor elektroničkih komunikacija utvrdio je da je tužitelj infrastrukturni operator i da posjeduje izgrađenu elektroničko-komunikacijsku mrežu, elektroničko-komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu na administrativnom području Općine Čačinci. Tužitelju je naloženo da u roku od osam dana dostavi tuženiku i Općini Čačinci određene podatke, uz upozorenje da će u protivnom inspektor elektroničkih komunikacija izreći odgovornoj osobi izvršenika novčanu kaznu od 50.000,00 kuna.

Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom traži poništavanje rješenja tuženice (čl. 22. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., dalje u tekstu: ZUS).

Tužitelj u tužbi iscrpno obrazlaže razloge zbog kojih pobijano rješenje smatra nezakonitim. U bitnom ističe da je tuženik zaprimio zahtjev Općine Čačinci za utvrđivanjem tužitelja kao infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu izgrađenu na nekretninama u vlasništvu te općine u smislu članka 5. stavka

1. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“ 152/11. i 151/14.- dalje u tekstu: Pravilnik). Navodi da je tuženik na temelju takvog zahtjeva proveo inspekcijski nadzor po službenoj dužnosti. Poziva se na odredbe članka 40. i 42. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. – dalje u tekstu: ZUP) po kojima se postupak po službenoj dužnosti pokreće isključivo kada je to propisano zakonom ili kada je nužno radi zaštite javnog interesa, što ovdje nije slučaj.

Također tužitelj smatra da su pobijanim rješenjem povrijeđene i odredbe članka 98. stavka 3. i 5. ZUP-a, jer ostaje nepoznato što je sve točno predmet postupka, osnove i cilj postupka, odnosno što je upravna stvar. Ističe da se inspekcijski nadzor ne bi mogao odnositi na situacije u kojima uopće nije proveden postupak izdavanje potvrde o pravu puta, jer se u postupku ne može ispitati ispunjavanje obveza koje nisu prethodno niti određene. Uz to dodaje da mu je onemogućeno izjašnjavanje o bitnim činjenicama i okolnostima čime je povrijeđena odredbe članka 17. stavka 5. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14. – dalje u tekstu: ZEK, Zakon).

Tužitelj nadalje tvrdi da inspektor elektroničkih komunikacija nije bio nadležan za donošenje osporavanog rješenja te da je prethodno trebalo tužitelja obavijestiti o pokretanju postupka inspekcijskog nadzora i o postojanju zapisnika o inspekcijskom nadzoru. Uz to dodaje da mu se nalažu obveze koje nisu određene ni jasne da bi mogao po njima postupiti.

Tužitelj predlaže da ovaj sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporavano rješenje.

Tužena Agencija u odgovoru na tužbu ne osporava da je Općina Čačinci podnijela zahtjev, a da je inspektor donio rješenje po službenoj dužnosti. Navodi da je odredbama ZEK-a propisan način postavljanja i korištenja elektroničke komunikacijske mreže i pružanje elektroničkih komunikacijskih usluga tako da moraju biti udovoljeni svi uvjeti sigurnosti uporabe mreže, cjelovitosti i međusobnog djelovanja elektroničkih komunikacijskih usluga.

Tužena tvrdi da je inspektor utvrdio da tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku mrežu, elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu na administrativnom području Općine Čačinci pa da je pobijanim rješenjem po službenoj dužnosti naložio dostavu podataka koji su neophodni kako bi se zahtjev Općine Čačinci riješio i reguliralo korištenje općeg dobra i nekretnina drugih na temelju prava puta. Sve to u cilju uspostavljanja uvjeta sigurne uporabe mreže, cjelovitosti mreže i međusobnog djelovanja elektroničkih komunikacijskih usluga na dobrobit krajnjih korisnika usluga.

Tužena navodi da se radi o rješenju procesno pravne naravi te da nije bilo potrebe provođenja ispitnog postupka, jer je u ovlasti inspektora zahtijevati od tužitelja dostavu svih potrebnih podataka i obavijesti, kao i obavljanje svih drugih radnji koje ocijeni potrebnim u vezi korištenja infrastrukture i sigurnosti mreže. Konačno iznoseći i druge razloge zbog kojih smatra navode tužitelja neosnovanim, predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženice (čl. 33. st. 2. ZUS-a).

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), Sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Iz uvida pobijanog rješenja proizlazi da je doneseno na temelju odredbi članaka 12., 15., 111. i 112. ZEK-a, kojima su određeni regulatorni i drugi poslovi u nadležnosti Agencije (članak 12. i 15.), odnosno poslovi inspekcijskog nadzora u ovlasti inspektora elektroničkih komunikacija (članak 111. i 112.).

Sud, međutim, nalazi da je takvo određivanje nadležnosti za donošenje osporenog rješenja kontradiktorno, a time i suprotno Zakonu, jer su ovlasti za postupanje inspektora elektroničkih komunikacija propisane odredbama ZEK-a kojima je reguliran inspekcijski i

stručni nadzor (Glava XIII ZEK-a), dok odredba članka 12. ZEK-a daje generalno ovlaštenje Agenciji za postupanje u regulatornim i drugim poslovima, među kojima su i poslovi inspekcijskog nadzora nad primjenom Zakona i propisa donesenih na temelju Zakona (stavak 1. točka 14.) te izdavanje potvrda, odobrenja, posebnih ovlaštenja i drugih akata u skladu s odredbama Zakona i propisa donesenih na temelju Zakona (stavak 1. točka 18.).

Nadalje, iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je u ovoj stvari odlučeno na temelju zahtjeva Općine Čačinci, podnesenog u smislu odredbe članka 28. stavka 6. ZEK-a, a prema kojoj odredbi upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može od Agencije tražiti utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. Zakona te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Citiranjem zakonskom odredbom članka 28. ZEK-a određeni su uvjeti pod kojima se smatra da infrastrukturni operator ima pravo puta (stavak 1.), u kojem slučaju Agencija izdaje potvrdu o pravu puta u skladu s odredbama Pravilnika (stavak 2.), a za koje pravo se plaća naknada na način i pod uvjetima propisanim Pravilnikom (članak 29.).

Odredbom članka 17. stavka 1. ZEK-a propisano je da Vijeće Agencije odlučuje u poslovima Agencije iz članka 12. stavka 1. točke 1. do 10. Zakona, dok je stavkom 3. citirane zakonske odredbe određeno da ravnatelj Agencije odlučuje u drugim poslovima Agencije iz članka 12. stavka 1. i 2. Zakona koji prema stavku 1. tog članka nisu u nadležnosti Vijeća Agencije.

Prema odredbi članka 4. stavka 1. Pravilnika, HAKOM (Agencija) izdaje potvrdu o pravu puta u roku od 30 (trideset) dana od zaprimanja potpunog zahtjeva.

Dakle, iz citiranih zakonskih i podzakonskih odredbi, kao i podataka u spisu, proizlazi da je predmet ovog postupka postupanje po zahtjevu Općine Čačinci, usmjerenom na utvrđivanje infrastrukturnog operatora radi plaćanja naknade za pravo puta, a o kojem zahtjevu nije ovlašten odlučivati inspektor elektroničkih komunikacija, već isključivo ravnatelj Agencije.

Prema odredbi članka 23. ZUP-a, u upravnom postupku postupa službena osoba u opisu poslova koje je vođenje tog postupka ili rješavanje o upravnim stvarima u skladu s propisima o ustrojstvu javnopravnih tijela, a ako u javnopravnom tijelu nema osobe ovlaštene za rješavanje o upravnoj stvari, rješenje donosi čelnik tijela.

Dosljedno naprijed navedenom, proizlazi da je za donošenje rješenja po zahtjevu, podnesenom u smislu članka 28. stavka 6. i članka 29. ZEK-a, stvarno nadležna Agencija, dok je osoba ovlaštena za rješavanje o toj upravnoj stvari ravnatelj Agencije.

Inspektor elektroničkih komunikacija, kao ovlašten radnik Agencije (članak 111. stavak 2. ZEK-a), provodi poslove inspekcijskog nadzora i to isključivo po službenoj dužnosti te s tim u vezi ima određeno utvrđene ovlasti propisane člankom 112. ZEK-a, a među koje ne spada vođenje postupka i odlučivanje po zahtjevu stranke podnesenom u smislu članka 28. stavka 6. i članka 29. ZEK-a. Inspektor, naime, u postupku kojeg vodi po službenoj dužnosti ima ovlasti obaviti inspekcijski nadzor kod operatora javnih komunikacijskih usluga nad primjenom odredaba ZEK-a i propisa donesenih temeljem tog Zakona te je, ako utvrdi povredu tih propisa, tek tada ovlašten poduzeti odgovarajuće mjere u svrhu usklađenja postupanja nadzirane osobe sa zakonom.

Slijedom izloženog, proizlazi da u postupku kojeg je ovlašten voditi i donositi odluke ravnatelj Agencije, inspektor elektroničkih komunikacija ne može donositi ni rješenja procesne naravi. Kako je rješenje donijela osoba koja nije ovlaštena za rješavanje predmetne upravne stvari, takvo rješenje je nezakonito.

Stoga je, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u izreci ove presude i tuženikovo rješenje poništeno. Odluka o objavi presude u „Narodnim novinama“ temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 23. ožujka 2017.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur., v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštteni službenik

Tanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	21.4.2017. 8:25:40		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/16-01/70	-04		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-17-3	spis	0	

d1911986